

Predplata u Šibeniku:
Pojedini broj stoji 4 para
Na kuću 6 para
Predplata van Šibenika:
na godinu 8 Kr.
na po godinu 4 Kr.

Vlastnik,
izdavatelj i odgovorni urednik:
VLADIMIR KULIĆ.

HRVATSKA RIJEČ

Pisma i predplate šalju se ured-
ništvu. — Nefrankirana se pisma
ne primaju. Rukopisi se ne vra-
ćaju. — Oglasi se tiskaju po 30
para, probna, zahvale, itd. po
40 para redak ili po pogodbi.

Tiskarnica
Ivan Sflaginatz
Trg Sv. Ivana.

IZLAZI SRIEDOM I SUBOTOM.

Šibenik, 27. svibnja.

Tko ne poznaje naše gradske prilike, a čita spljetsko „Jedinstvo“, misli će, da je u Šibeniku nekakvo čudnovoto stanje: da su tu dvie hrvatske stranke, koje da će se boriti jedna proti drugoj pri najstajnim obćinskim izborim.

Da to nije istina, ne treba ni iztaknuti, jer ne samo mi Šibenčani, nego i strani sviet, koji naše prilike poznaje, ne dajemo nikakve važnosti pisanju „Jedinstva“, niti naprezanju njegovih ljudi u Šibeniku.

Taj list po deset puta u jednom broju izvriće se na naš Šibenik; sad šara jedno, sad drugo; sad izravno, sad neizravno; obširno ili letimice; sad piše nešto kao dopis iz Šibenika, sad kao članak iz uredništva, napokon i kao članak osobe iz Spljeta van uredništva; sad kao telegram, sad kao opazka uredništva, sad kao otvoreni dopis itd.

Već sâm takav način šaranja daje nam pravu sliku ljudi, koji svoje umotvorine na taj način ponizuju: jest, u „Jedinstvu“ se baš zrcali čud, duševna vrijednost, dostojanstvo, a i svijest osoba, što se oko njega kupe.

Ni naši ljudi, ni mi nismo dosle ozbiljno reagisali na takovo pisanje, a ne ćemo niti u buduće, jer je grehota gubiti vrijeme, kad i tako njihovo pisanje izazivlje u celom našem građanstvu ili smieh ili prezir.

Nego red nam je ipak kadkad razjasniti koju, zbog onog stranog svieta, koji naš grad ne poznaje.

U Šibeniku ne obstoje dvie hrvatske stranke, nego jedna sama. U toj su stranci zastupnik grada i načelnik i ostali čestiti obćinski upravitelji i viećnici; u toj je stranci možemo reći celo svećenstvo, celo učiteljstvo grada i okolice; tu su svi hrvatski odvjetnici, skoro svi hrvatski činovnici, tu je sva naša učeca mladost, u jednu riek svi ovi sa ostalim hrvatskim građanima, trgovcima, posjednicima, težacima i radnicima sačinjavaju našu stranku u gradu i okolici.

Sada pitamo mi, što može dat povoda splitskom listu, da šara, da se previja, da istinu izvrće, da se

prezirnim čini pred javnosti, kada piše u ime hrvatske stranke? Koji su ljudi u Šibeniku, koji stoje pod plaštem „Jedinstva“? Što hoće ti ljudi?

„Slogu, slogu!“ — odgovara se. — „Nu, sloga je tu — mi velimo. — Ako vas 5—6 neima u našem kolu, krivi ste sami.“

Dedte, ljudi „Jedinstva“, kažite — radi se o obćinskim izborim — što hoćete u novoj obćini? koje ljude odbija hrvatska stranka, te bi bili sposobni za dobro vodjenje obćinskih posala?

Na ova pitanja ne znadu oni odgovoriti, jer da ljudi „Jedinstva“ imadu i malo ljubavi prema našem gradu, da imadu i zere otačbeništva, da imadu i trunka osobnog ponosa, oni se ne bi izlagali onako nedostojno, kako se izlažu.

A za što oni to rade? To svak vidi. Oni poduzimlju sve moguće, oni se ne žacaju ni sredstava nedostojnih i nedićnih, samo da se povrate na obćinska mjesta, odakle su 30 godina upravljali sa obćinskom imovinom.

Da su proti njihovom upravljanju svi dobnomislci obćinari, to se razumije; ta svaki obćinar, koji nema iste svrhe kao i oni, zna za njihovo upravljanje i odlučno je protivan i njima i njihovom upravljanju.

Ali oni to ne će da uvide, oni se, veli „Jedinstvo“, „ponizivaju“. oni „mole“, oni „zaklinju“, oni šalju deputacije u Spljet, u Zadar, u Šibenik, oni se proglašivaju „vodjam hrvatske stranke“, oni se služe klevetom, potvorom, lažju, zavaravanjem, obješnjivanjem javnog mnjenja — a sve u svrhu, da bi mogli još koju godinu usrećiti Šibenik svojim stariim načinom upravljanja.

„Jedinstvo“ ili njegov urednik Antonije Stražičić, da je tražio, nije mogao naći sebe dostojnijih pristaša. Za to se on jadan i mući toliko, da bi njegove drugove podigao. On sada poziva u pomoć napokon i predsjednika „Hrvatske stranke“. Neka, veli Antonije, predsjednik stranke D.r Pero Čingrija dodje u Šibenik i neka namjesti na Upravu Obćine ljude Antonija Stražičića!

Zar to nije smiešno? Zar smo na toliko spali, da se Antonije Stražičić može usuditi i obraćati se predsjedniku stranke?

Nego, bez obzira na želje Antonijeve, mi bi veseljem u našoj sredini pozdravili odličnog gosta, kakav je D.r Pero Čingrija. Barem bi se tako i on, a s njim i svi drugi uvjerali, koji su oni ljudi, koje pod svoje okrilje uzimlje Murgurov plaćenik.

Kad napokon taj plaćenik, u ime svojih šticenika, plaši javno mnjenje Dalmacije izbornom borbom u Šibeniku, onda u istinu nami dodje do smieha.

Mi znamo posve dobro, koliko je tih ljudi, kojima ne ide u račun poštena uprava; mi znamo, koji su ti ljudi; mi znamo, što oni žele i za što, a to sve zna i celo građanstvo, pa smo uvjereni, da borbe ne će ni biti.

Težačko gospodarstvo.

Opazalo se uvijek da naš težak ne uredija svoje gospodarstvo kao treba. Tomu je uzrok najviše neznanje i zapuštenost, u kojoj naš težak žive. A budući težak nije znao, kako da upravlja svojim gospodarstvom, dogodilo se, da on radi od jutra do mraka, po svakom nevremenu i gladan i bos, a od toga mala mu korist. Kad plati namete, kad uzme što mu treba za življenje, i to siromašno, obično mu ne ostane ništa u kući. Kad mu opet uztreba ili hrane, ili obuće, ili alata, ne imajuć svoga novca, mora da se duži. Podje on tada kojem trgovčicu ili kamatniku i udaži se. Onda, ajd moj težače radi i radi, izplaćuj dugove i nikad svoj, uvijek sužanj.

Ovako je bivalo do sada uvijek pa i onda, kad su bile dobre cijene vinu i kad nije bilo floksera. Od sada, kad cijene nisu baš najbolje i kad je floksera počela harati vinograde, lasno je, da bude još i gore, ako naš težak ne uredi svoje gospodarstvo, kako treba.

Odmah ćemo reći, da težak sam po sebi ne može urediti se, kako mu valja, jer mu manjka za to potrebni novac i potrebito znanje. Tu mu valja da pomože zemlja i tako upravlja zemljom. Zemlja valja da postane tustija, a uprava

valja da se briga, kako će našega težaka uputiti u pravo i koristno narodno gospodarstvo.

Zemlja postaje bogatija i tustija, ako se urede vode i ako se gola brda i krši ošume. Onda ne bi voda razdirala i odnosila zemlju, nego bi je držala vlažnom i tustila gorskim djubrom. Dakle već po tomu, što nemamo šuma i što su nam vode neuredne i zapuštene, težaku je nanešena velika šteta, a vlada dokaziva, da joj nije stalo do napredka naših poljodjelaca. Tomu se nije čuditi, jer naša vlada nije domaća vlada, hrvatska, nego je tuđja, njemačka. A Niemac voli sebe, nego nami.

Treba dakle, da se pomožemo sami, kako možemo, dok nam ne svane sunce onog dana, kad će naš čovjek gospodariti sam u svojoj zemlji. Onda će se domaća vlada zauzimati, da zemlju obogati. da se težak prosvietli, kao što rade sve narodne domaće vlade u svojim državama.

Nego ipak i težak i posjednik valja da učine što mogu, a da poprove dosadašnji način svoga gospodarjenja, jer, ako je do sada bilo zlo i naopako, dolazkom floksera biti će još gore, ako svojski ne zasućemo rukave.

Mi imamo polja i krša. Sve smo posadili lozom. Loza nam je jedini proizvod, na koji možemo računati. Svega drugoga imamo malo. Izda li loza, po cijeni li vino, teško nam je. Nego i urodi li loza, uzdrži li vino dobre cijene, opet nam je teško, jer sve drugo moramo kupovati: i meso, i vunu, i kožu, i hranu. Uprav radi ovoga nerazmjernja teško je svakomu težaku u njegovom gospodarstvu: treba da sve kupuje i da se duži, da propada.

Sada, kad je floksera počela harati naše vinograde, vrijeme je, da naše težačko gospodarstvo uredimo tako, da u buduće bude bez dosadašnjih mana. A to će biti, ako se težak ne bude držao same loze, nego i drugih proizvoda, koji su njemu potrebni u kućanstvu, i onih proizvoda, koje on može lako unovčiti, uprav u ono doba, kad mu preko godine ponestane gotovine.

Tako rade svi napredniji težači u tuđim prosvietljenijim zemljama, i dobro im je. Nisu zaduženi, niti se kine koliko naši, a bolje im je i urednije živu.

Na taj način treba da i mi počnemo, ako ćemo napredovati. Jer, ako težak ne napreduje, cijeli narod propada, budući težak snaga i srčika svakog naroda.

IZ UMJETNIČKOG SVIETA

Zagreb, 9. svibnja.

(Prostava 50. godišnjice smrti V. Lisinskoga — Za hrvatska kazališta — Jubilarna izložba „druživa umjetnosti“).
(Svršetak).

U kiparstvu opaža se ogromni napredak. Frangešov relief u sadri „Philosophia“ umjetničko je remek-djelo, koje uz već izradjene „Justitia“, „Medicina“ i „Theologia“ ima resiti svečanu dvoranu vladinog odjela za bogoštovlje i nastavu. „Philosophia“ predstavlja starog čovjeka zadubljena u probleme ljudstva, koji su predstavljeni u ljubavi, braćanom životu, najčinoj sreći, tegubi života, vjori i smrti. Valde je izložio više portrait-busta, kao Kránjnovog, Prnskog, Kukuljevića, srbskog

kralja Petra I, ali je njegov „Cave Criticum“ postigao najveći interes i uspjeh, te je već 12 puta prodan. Dalmacija je zastupana u slikarstvu od Medovića, Vidovića, Meneghella-Dinčica i Rašice, a u kiparstvu od Meštrovića. Vidović je izložio 17 radnja, kao „Krumiba Vladislava Napuljea“, više portaita, slika svetaca, prirodna i jestiva. Medović u historičkom slikanju i portaitiranju sa kolorita i tehničke vještine ostaje nenadkriljiv. Vidović, sljedbenik nove romantičke škole, zrio je slikar, koji je odabrao stalni pravac, te se iz njegovih slika odmah vidi, što umjetnik hoće. Izložio je 10 slika, najljepšu je „Grad se budi“ kupilo Nj. Veličanstvo, a veoma uspjele „Postie ribarenja“ i „Jesen“ nabavila je banica grofica Pejačević. Vidovićeva duša puna

melanholiije i sentimentalnosti traži sujete svojim slikama u sotonu, mjesecini, osvitu zore, te se njegove tamno-svietle slike pri jakoj svietlosti veoma doimlju obćinstva. Nabava njegovih slika za Nj. Veličanstvo i za preuzv. banicu Vidoviću je najboljim dokazom, kako i najviši krugovi, sigurno po izboru najkompetentnijih osoba, sude o njegovoj umjetničkoj vještini. Jednako je po Nj. Veličanstvu bio odlikovan i Meštrović nabavom njegovog sadrenog kipa „Majčina brigada“, koji je najbolji od 10 njegovih izloženih radnja. Meštrović je živi nezadovoljni temperament, koji teži za nečim ogromnim, pa zato u njega nema one stalnosti kao u zrele umjetnika. Meštrović se odlikuje kao izvrstan poznavalac anatomije. U „Studiji za spomenik Luko Bobića“ tako su izdubljene oči, da se iz nji-

hovich sjena čita zamišljenost pjesnika. Na izložbi bečke „secesije“ Meštrović je izložio najnovije i najbolje svoje djelo „Timor Dei“ koje podubljuje obće priznanje. — Ne zadje li stranputice, Meštrović će hrvatskoj umjetnosti pribaviti dostojno mjesto među većim kulturnim narodima.

Ova jubilarna izložba „druživa umjetnosti“, koja je naišla na zanimanje i podporu i kod najviših krugova, jamstvo je, da će hrvatski umjetnici vršiti i unapried jednakoim ljubavlju i svieću svoje umjetničko i rodoljubno zvanje, eđa svojim radom hrvatskoj narodnoj misli utru nove još neprokrčene staze. — „Prosvjetom slobodi!“

Na odgovor.

U „Jedinstvu“ čitam podvalu, da je Obćina meni kupila kuću u iznosu od K. 1800.

Svak u Šibeniku zna za svoju kuću i da ja nisam vičan živiti na račun Obćine, kao što su bili neki drugi, a po svoj prilici baš oni, koji pišu u „Jedinstvu“

Stvar stoji ovako. Obćina je htjela kupiti kućicu uz današnji stan Obćine, ali vlasnik je tražio za istu K. 2800. To je bilo preveć, pa je današnja Uprava — radi štednje — *pojavila* kupnju meni. Ja sam tu kuću kupio i *zaštedio* tako Obćini 1000 K.

Ljudi, kojima nije do tudjeg poštenja sada mogu i dalje klevetati. Meni nije stalo. Mate Karadžola.

Rusko-japanski rat.

Kad su dopisnici raznih novina uvidjeli, da su postali već smiešni svojim viestima o kretanju neprijateljskih flota u istočnim vodama, udarile odjedared u druge gusle. Stadoše se baviti s admiralom Rozdestvenskim. Biedni admiral! Sva sreća po nj, da ne čita sve one puste viesti, koje o njemu lete svetom, jer inače bi mu se zbilja smutilo.

Po dopisnicim on je krenuo iz Libave kao nevrasteni, došao do Hulla podložan alucinacijam, krenuo dalje nefritičan, i takav prispio u Madagaskarske vode. Tu se je pokušao otrovati, ili pak drugi pokušao, da ga otruju. Onda je stigao u indo-kitajske vode, gdje je teško obolio, pa je eto nekidan i poludio, a najzad i — umro! Pa da nisu ti dopisnici revni i valjani, kad mogu saznati sve to, dok petrogradska agencija ne zna o tome ništa. — Priznajemo, da je Rozdestvenski možda i bolestan; to može lako da bude, ako se uvaži koliki je napop skopčan s dužnostima, koje je tako odlično izpunio na dugom, tegotnom putovanju. — No, dok ne vidimo, da su viesti dopisnika potvrđene, dotle ne možemo im ni za čas vjerovati, ne samo, nego smo uvjereni, da je Rozdestvenski živ i zdrav, i da mudro i odvažno upravlja bojnomo ruskom morskomo snagom. — O japanskoj floti malo se takodjer zna, samo je stalno, da se slavljeni Togo krije, i da nema toliko snage, da navalu na rusku flotu, koju su rusofobske novine nazivale „la squadretta“, „la squadra fantasma“ i t. d.

Po najzadnjim viestima ta je flota nesmetano prošla već prodorom Baski južno Formoze, te sad može da prosliedi trojakim pravcem put Vladivostoka. Do koji dan znat ćemo, kud je krenula. Svakako cio njezin dosadašnji put pokazuje, da rusku mornaricu vodi odlučnost i neustrašivost.

Bio se prosuo glas, da je došlo do pomorske bitke, u kojoj da su Japanci bili potučeni. Ova viest se međutim ne potvrđiva. Izgleda, da je Japancima najviše stalo, da očuvaju svoju snagu na moru, i po tom da će do pomorske bitke teško doći.

Imenovanje Birileva vrhovnim zapovjednikom tihooceanske eskadre bilo je potvrđeno. Njegovo sjedište bit će Vladivostok, odakle će nadzirati kretanje ruskih brodovlja, a Rozdestvenski ostaje kao i do sad neograničeni zapovjednik na bro-

dovlju. I u tome činu odsieva još jednom vjera u razboritost Rozdestvenskoga; vidi se, da Rusi imaju jasan cilj pred sobom, i da idu k njemu s najvećim pouzdanjem.

Iz Mandžurije dolaze uvijek jednake viesti o manjim okršajima, ali i o izgledu, da je odlučna kopnena bitka sasvim blizu. — S ruske se strane tvrdi, da se ruska vojska nalazi u najboljim prilikama, na jakim utvrdama, dapače da kani stupiti u ofenzivu. Ministar željeznica Kilkov, koji je bio u Mandžuriji, informira, da ga sadašnje stanje ruske vojske izpunja najljepšim nadam. — Bog dao!

DOMAĆE VIESTI

Pitanje glagolice. Po novinskim viestima rek bi da se u Rimu živo razpravlja o ovom našem znamenitom pitanju. Protivnici glagolice ustaju sada najžešće proti njoj; tvrdeći, da se ona ne može nikako smatrati pravom svih Hrvata, a talijanska štampa znade nam već i to javljati, da će biskupske konferencije u Rimu dovršiti još uzm ograničenjem tog prava. Svakako bilo bi jako čudno, kad bi neznatna oporba morala pobijediti, a pobiedi li, tad će bit očit, da su se iza te oporbe kriji veliki protivnici i, da su prevladali razni uplivi i obziri. Već je sada jasno, da su stanoviti razlozi izključili iz ove konferencije biskupe iz Hercegovine i biskupskog nadbiskupa. Ide se za tim, da se ni iz daleka ne takne u istiju osjetljivost, koja je dakako važnija i mjerodavnija od svih hrvatskih narodnih prava! Vidjet ćemo, kako će se sve mu tome odazvati naši biskupi i koliko će u ovom odlučnom času poradići za narodnu stvar. Ne uspiju li, onda ne će preostati drugo, nego da pitanje glagolice hrvatski narod uzme sasvim u svoje ruke i da ga rieši sam po sebi žilavim odporom, uztrajnom borbom i nepopuštanjem. Tada će tekar svak uvidjeti, da se narodna prava ne daju tako lako tlačiti ni zabaciti, a i sada nek svak zna unapred, da Hrvati ne će nikad glagolice napustiti, da će se za nju boriti, dokle god ne bude uzpostavljena svugdje čitava i slobodna! Do toga mora da dodje. — *Si fractus illabatur orbis!*

Narednim brojem početi ćemo iznošati one nizke tužbe radi kojih je bila revizija na obćini, a koje su potpisali Šime Borčilo i Petar Škarica. Izničit ćemo sve što je našasto. Govorit će brojevi. „Jedinstvu“ i njegovim štitenicima poručujemo, da se malo ustre. Doći će sve na vidjelo.

Slavni starina gosp. Iven Trnski spomenuo se je naše „Hrvatske Rieč“ jednom krasnom pjesmicom „Nekad i sad“, u kojoj on vatrom starog Ilirca pjeva šibenskim hrvaticam, njetilicam borbe mnoge naprednog nam mara, sloge...

Tom pjesmom mi se smatramo veoma počašćeni, i na istoj zahvaljujemo najsrdačnije.

Ovom zgodom preporučamo našim Hrvaticam, što im starina pjesnik poručuje, da čitaju hrvatske knjige, pjevaju naše pjesme, pokrenu udružbe svoje, šalju prinose za družbu Ss. Ćirila i Metoda itd.

Beogradska „Politika“ pozdravlja naše srpsku, bugarsku i hrvatsku omladinu u Zagrebu, piše:

„Hrvati narod naše krvi i našega jezika, stavljen pred čeljusti Dranga, prvi na udarcu germanske navale stoji, već toliko vjekova kao prva slavenska straža! Svi udarci, i silni i česti, na nj padaju, a oseća ih čeo jugoslovenski svet. . . Poraz, koji pretrpi Hrvatsvo, odjekuje širom cielega Balkana, isto onako, kao što su uspjeli ponos svih Jugoslavena.

Srbi, koji su hrvatska braća u najnežnijem značenju te reči, osećaju te veze no iko drugi. Sudbina njihova — to je naša sudbina. Braneci Hrvatsvo oni štite Srpstvo, a udruženi odpor njihov najbolja je obraba jugoslovenske budućnosti.“

Ovako bi trebalo da misle i rade svi Srbi — u hrvatskim zemljam.

G. Šime Lovrić Caparin glavar Rogoznice bio je jučer operiran u ovomjestnoj bolnici od ekinokoka. Kako čujemo, operacija je liepo išla. — Čestitamo!

Do skora aliđit će imenovanja poslužnika i kijučara za novu zgradu okružnog suda. Pouzdanošću građanstvo očekuje, da budu imenovani naši poštteni ljudi, a da ne budu predpostavljeni tuđinci. Naravno sve u granicama zakona.

Fr. Grga Martić. Kako „Osvitu“ iz Kreševa javljaju, na obću radost, naš se je dični Homer malo oporavio, te sada može bolje jesti, a pomalo pije i puši. Sile su mu istina znatno popustile, ali je ipak nade, da će naš slavljeni pjesnik još koje vrieme poživiti na utjehu izpacenog i izkušanog hrvatskog naroda. — Bože, uzdrži nam ga!

Ivan Drogulčić iz sela Biorina u Dalmaciji bio je u ponedjeljak 22. o. mj. u Mostaru obješten, jer je pokrao i ubio sjeikirom Josu Jurisića, orobio crkvu u selu Bagalović kod Metkovića i ukrao u istom selu vola.

Krvnik je bio Seifried. Osudjenoga je do smrti tješio u vjeri mostarski nadžupnik o. fra Imbro Miletić. Krvnik je obavio svoj posao u 2 i po minuta.

Iz Betine nam pišu, da i ondje misle utemeljiti „Sokol“ i da se mladež revno sastaje i vježba. Dobro bi bilo, da se ta namisao ostvari!

Mjestni odbor Hrvatske Stranke? Po zadnjem „Jedinstvu“ reklo bi se, da se u Šibeniku ustrojio odbor hrvatske stranke. Koga smo pitali, ne zna ništa o tome. U tom liepom odboru nema niti mjestnog zastupnika, koji je tajnik kluba stranke, niti mu se što javilo. E se non ridi!

Za pučke škole. Pokrajinsko školsko vieće pristalo je, da se u Lozovcu osnuje pučka škola, kao i da se škola u gradu razstavi i otvori trozaredna mužka i dvorzaredna ženska za Varoš i Crnicu.

Mi se nadamo, da će mjestno vieće i obćina, na upravi kojih stoje ljudi zauzetni i radišni, poradići sve moguće a da ove škole budu još novom školskom godinom otvorene, jer je više nemoguće, da djeca pohađaju školu sv. Frane radi prevelikog broja, a tishnih prostorija. Prostorije su iste kao i za broj učenika otrog 20 godina.

Pregled blagajne. Put. uč. za drugarstvo g. M. Vrsalović pregledao je dne 25. o. mj. rad naše seoske blagajne i našao je sve u podpunom redu, što nek je na čast upravi, a na diku njenom zauzetnom i radišnom tajniku-blagajniku g. Josipu Karadžolu.

Pomorski kapetan Carić Ive Antin imenovan je lučkim asistentom i dodieljen je našem lučkom uredu.

Pazite na djecu. Iz Zlarina nam pišu, da se je utopio pred jučer Ovitau Acalin Jerkov, dječak od 7 god.

Upao je u more, a da ga nitko opazio nije.

Prvi ga ugleda jedan častnik. Priskočio je i obćinski liečnik, da mu pruži pomoć, al uzalud, već je bio mrtav.

Roditelji, ne puštajte djecu samu k moru!

Vodički sokolaši uređuju novo vježbalište, koje će zauzeti prostoriju od 5000 četvornih met. Zemljište je tik varoša.

Iz Vodica nam pišu: Luca ud. Ante Sladojević htjela oženiti maloljetna sina Josu. Dobila dozvolu sirotinjskog suda, i sledile napovedi. Ali s političke vlasti dozvole nikada. Pošla na Poglavarstvo. Ova joj odvratio, da dozvolu poslalo na obćinu. Ova na obćinu, a upravitelj njoj: da su spisi na Namjestništvu i, da treba *podmazati kola*. Spisa i poslie toga nema te nema. Ona opet na Poglavarstvo, a ovo ponovno: da je dozvolu poslalo na obćinu. Povratila se kući, pošla u Upravitelja, veleć što je i kako je. Dobila dozvolu i na zahtjev obćinskog upravitelja *izbrojila mu forinta sedam i dvadeset novčića za 6 boljia maraštine svaka po for. 1.20, što bi on bio*, u ime njezinu, upraviteljima starije vlasti darovao, da postigne dozvolu vjenčanja, i *sviše već. 59 pristojbine onomu, tko je taj dar odnio*.

Ovaj posao vodičkog upravitelja stavljam do znanja političkoj vlasti željomo, da se razbistri kako treba.

Porotno zasjedanje dne 18, 19 i 20 bilo je zabavljeno sa vrlo zanimivom razpravom proti Ćimu Ardaliću iz Gjeversaka radi zločina ubojstva. Na obrani bio je Dr Krstelj; tužio je državni odvjetnik Marocchia; predsjedao je g. savj. Palčić. Zanimivost i neobičnost te razprave nije bila u objektu, jer se radilo o

donekle običnom slučaju, što se tiče materijala obrane, koliti optužbe; nego zanimiva bijaše napetost publike. Dvorana je bila puna neobičnoh svjeta; hodnici puni a zrak uzbuđen. Ardalić komšija pk. Bjelanovića bijaše osuđen na 6 godina teške tamnice, poostrene jednom mračnom izbom svaki treći mjesec. Iza pročitanja osude moglo se viditi u gori spomenutoj publici smiešaka zadovoljstva, što je bilo udovoljeno osveti društva, koje traži da bude kažnjen i najmanji prekršaj pa i nesuglasje i nesporazum u ljudskome društvu.

Dne 22. i 23. bila je držana razprava proti Prokopiju Gjurgeviću iz Knina, radi zločin umorstva na štetu pk. Petra Grotjana. Predsjedao je savj. Palčić; kao sudci tajnik Dr Duboković i pristav Tironi; državni odvjetnik Dr. F. Alačević, branitelj Subotić. Obruženik bio je osuđen radi zločina ubojstva na 4 godine teške tamnice.

Dne 24 i 25. o. mj. vodila se razprava proti Milici Miždrak p. Šime iz Strmice za zločin čedomorstva i proti Iliji Mariću Milinu iz Strmice za zločin umorstva. Sudbeni je dvor sastavljen od g. savj. Palčića kao predsjednika i gg. savj. Metličića i prist. Tironi kao članova. Državno je odvjetništvo zastupao drž. odv. Marocchia, dok je Milicu branio Dr Pini a Iliju Dr Gazdari. U 10 sati u večer porotnici izrekoše svoj pravoriek: za Marića zaniekaše sva pitanja, a za Miždrakovu prvo, dok drugo prihvatise sa deset glasova, te je na temelju toga proglasi sudbeni dvor krivom zločinu čedomorstva i osudi na 3 godine teške tamnice poostrene svakog 7. dana svakog trećeg mjeseca jednom tamnom izbom. —

S ovom razpravom je svršeno ovo porotničko zasjedanje. —

„Jedinstvo“, koje nam je ovaj čas prispjelo, ima jednu noticu (samo jednu?) iz Šibenika ali lažnu, kō sve one, koje dosad donosilo iz našeg sad mirnog grada. U toj notici čita se, da su se braća počela tući, čak i nože da povadiće! Mi velimo, naš se težaci sad tako liepo gledaju kō nikad dosad, jer su prošla vremena onih, koji su jednom slali Petre i Pavle, nagovarajuć „udri ga“.

Danas su prvaci hrvatske stranke, ljudi mirni i poštteni, koji narod uće samo dobru i poštenu radu.

Dopisniče „Jedinstva“, prestani lažima!

HRVATI I HRVATICI!

Spomenite se Istre, kupujući svedjer samo žigice, papir i narodne biljege „družbe Sv. Ćirila i Metoda“. * * * * *

Naše Brzojavke.

BUDAPEST, 27. Po najnovijim viestima imenovan je poslanikom kod Vatikana Szecsen.

BUDAPEST, 27. I poslie mislje Burijana i audiencije Andrassyeve nema izgleda, da će kriza prestati.

BEograd, 27. Misistar predsjednik Pašić, kako se bilo razglasilo, ne odstupa, nego ostaje na svom mjestu.

SANGAJ, 27. Admiral Rozdestvenski plovi put sjevera, razdieliv svoju flotu na dva odjela.

LONDON, 27. Nekoliko ruskih bojnih brodova došlo je i stalo pred otoku Sadale, 650 klm. sjeverno Formoze, na ulazu u Žuto more.

— OGLAS. —

Sumpora dva put rafiniranog sa markom **konj** vreda od 50 kg. po f. **3:30**

Salice upravno engleske po 29 novč. kg. može se dobit kod

PIA TERZANOVIĆ-A.